

ligviis har gjort Indsigelse, hvor der har viist sig Feil i Beregningen af de Lønningstillæg, der udtryffeligt have været tillagte visse Embeder eller Bestillinger. Men dernæst vil Spørgsmaalet om Bemyndigelsen til at udbetale Sædtillæg af de runde Summer ordnes overmaade simpelt. Man vil nemlig ganske simpelt i § 27 af Finantsloven — Bevillingsparagrafen, som den hedder — kun optage som forandrede de Paragrafer eller Sætter i Finantsloven, som ville paavirkes af de nye Love, men derimod lade alt det Andet staae. Man vil altsaa optage en Bemærkning omtrent saalydende: at, hvis den foreslaaede almindelige Lønningsslov udkommer, da ville de og de Postor i de foregaaende Paragrafer af Finantsloven være at udbetale i Overensstemmelse med samme, og naar saa Assistancesummerne eller de runde Summer blive staaende urorte og uomtalte, saa er Sagen dermed klar for deres Bedkommende, og alle Tvivl om den rette Forstaaelse af § 9 hævede. Jeg er saaledes ikke istand til at see rettere, end at man netop kaster en Tvivl ind ved at vedtage Vædringsforslaget, som ikke vil optaae, naar man lader det blive ude, og jeg maa derfor paany fravaade det ærede Thing at vedtage Vædringsforslaget.

Madvig: Uagtet jeg ikke har Meget at sige, vil jeg dog, da jeg har været med til at stille Vædringsforslaget, tillade mig at sige et Par Ord, for ikke at lade det ærede Medlem i Stikken, der har sat sit Navn forrest derpaa. Jeg troer, at Forslaget allerede i dette Dieblif har udrettet Noget, idet det har fjernet den Uklarhed, der forekom mig at være tilstede i Finantsministerens Udtalelse ved denne Sags anden Behandling. Jeg troer imidlertid ikke, at man kan blive staaende derved, skjøndt jeg indrømmer, at det er vanskeligt ved et enkelt Vædringsforslag at fjerne, hvad der synes mig at være forviklet og ikke at være til den Hensigt, der har været tilstede. Finantsministeren siger, at ved denne almindelige Lønningsslov bortfalder alt Lønningstillæg efter Sædomsfrivning, men derimod vil Sædomsfrivning i og for sig, navnlig med Hensyn til Summer, der behøves til Administrationen, ikke bortfalde. Det forekommer mig nu at

være lidet tilfredsstillende og at vidne om, at hele denne Gjenstand er bleven ufuldkommen gennemarbejdet, at man har ladet det, som man iøvrigt hører, bestaae paa et enkelt Punkt, at man paa et enkelt Punkt har bibeholdt denne Usikkerhed om, hvad Administrationen koster. Man siger: for alle virkelige Embeds- og Bestillingsmænd, for hvem der er opført en Løn, vil man være fri for denne Usikkerhed, vi ville bestemme et høiere Beløb i Penge eengang for alle, thi saa vide vi, hvad det koster; men ligeoverfor en temmelig omfattende Klasse af Menneker, hvis Tjeneste vi ogsaa bruge, ville vi lade denne Usikkerhed blive bestaaende. Vi ville, for at tage en Lov, der udtryffeligt er nævnt, nemlig Loven af 1858 for Universitetet, komme ud af den Usikkerhed, hvori vi befinde os med Hensyn til, at vi ikke vide, hvor Meget samtlige Professorens Lønning aarligen koster, saa at Universitetet efter de værende Sædpriser kan komme til at udbetale meget Mere end Lønningernes oprindelige Beløb, men vi ville dog ikke befrie Universitetet for Usikkerheden i det Hele, vi ville lade det staae uafgjort, hvormeget den samlede Sum i Virkeligheden løber op til; thi den staaer vel ansat til 20,000 Rd., men den vækser i Virkeligheden efter, hvad de 11,000 Rd. deraf omskrives til. Man opnaaer altsaa ikke fuldt ud den Hensigt, at faae reent og klart bestemt i Penge, hvad Udgifterne til Administrationen skulle være baade for Staten i det Hele og for saadanne særskilte Stiftelser som Universitetet. Dernæst erklærede Ministeren det for givet, at disse samlede Summer vilde blive beregnede som hidtil efter de værende Sædpriser, og at altsaa — saaledes maa det forstaaes, det synes at ligge i Ordene — de, der hidtil have faaet noget Mere, end der var opført for dem i Penge, ogsaa fremdeles ville faae et Tillæg, men ikke efter de Sætter, hvorefter Embedsmændene ifølge denne Lov faae det, men derimod som hidtil efter de værende Sædpriser. Lad os f. Ex. tage en Adjunct, der har 600 Rd. i Løn og har haft Sædtillæg; istedeffor dette Sædtillæg faaer han efter denne Lov af de første 300 Rd. 24 pCt. og af de næste 300 Rd. 20 pCt.; derimod er der en Embeds-